

บทที่ 5

บทสรุปผลการศึกษา

ในการสรุปเนื้อหาของการศึกษามาตรวัดความสุบนพื้นฐานเซตวิชันย์แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) สรุปผลการศึกษา 2) ข้อจำกัดของการศึกษา 3) ข้อเสนอแนะการศึกษา ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษามาตรวัดความสุบนพื้นฐานเซตวิชันย์เพื่อสร้างมาตรวัดความสุขให้เป็นเชิงปริมาณโดยความสุขที่ได้รับการพิจารณาในมิติด้าน รายได้ เวลาในการทำงาน จำนวนครั้งการเจ็บป่วยที่ต้องพบแพทย์ เวลาที่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัว จำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคม จำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อม และจำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน สามารถสรุปผลได้ดังนี้

5.1.1 ลักษณะมาตรวัดความสุบนพื้นฐานเซตวิชันย์ด้านรายได้

จากการศึกษาพบว่าระดับรายได้ขั้นต่ำที่จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุขเลยคือ การมีระดับรายได้ที่น้อยกว่า 9,885.8 บาท/เดือน และระดับรายได้ที่จะทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความสุขสูงสุดคือการมีรายได้ตั้งแต่ 148,412 บาท/เดือนขึ้นไป

5.1.2 ลักษณะมาตรวัดความสุบนพื้นฐานเซตวิชันย์ด้านเวลาในการทำงาน

จากการศึกษาพบว่าเวลาในการทำงานที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่างในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ไม่มีความสุขเลย คือ การมีเวลาในการทำงานที่มากกว่า 10.98 ชั่วโมง/วัน และเวลาในการทำงานที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่างในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่มีความสุขมากที่สุด คือ การมีเวลาในการทำงานน้อยกว่า 4.06 ชั่วโมง/วัน

5.1.3 ลักษณะมาตรวัดความสุขบนพื้นฐานเซตวิถัชนัยด้านจำนวนครั้งการเจ็บป่วยที่ต้องพบแพทย์

จากการศึกษาพบว่าจำนวนครั้งการเจ็บป่วยที่ต้องพบแพทย์ที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่างไม่มีความสุขเลย คือ การมีจำนวนครั้งการเจ็บป่วยที่ต้องพบแพทย์ที่มากกว่า 7.4 ครั้ง/ปี และจำนวนครั้งการเจ็บป่วยที่ต้องพบแพทย์ที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่างในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่มีความสุขมากที่สุด คือ จำนวนครั้งการเจ็บป่วยที่ต้องพบแพทย์น้อยกว่า 2.88 ครั้ง/ปี

5.1.4 ลักษณะมาตรวัดความสุขบนพื้นฐานเซตวิถัชนัยด้านเวลาที่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัว

จากการศึกษาพบว่าเวลาที่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัวที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่างในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ไม่มีความสุขเลย คือ การมีเวลาที่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัวที่น้อยกว่า 6.63 ชั่วโมง/วัน และเวลาที่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัวที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความสุขมากที่สุด คือ เวลาที่ได้อยู่กับครอบครัวมากกว่า 10.28 ชั่วโมง/วัน

5.1.5 ลักษณะมาตรวัดความสุขบนพื้นฐานเซตวิถัชนัยด้านจำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคม

จำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคมที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่างไม่มีความสุขเลย คือ การมีจำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคมที่น้อยกว่า 3.16 ครั้ง/เดือน และจำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคมที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความสุขมากที่สุด คือ จำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคมมากกว่า 7.93 ครั้ง/เดือน

5.1.6 ลักษณะมาตรวัดความสุขบนพื้นฐานเซตวิถัชนัยด้านจำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อม

จากการศึกษาพบว่าจำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่างไม่มีความสุขเลย คือ การมีจำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มากกว่า 4.5 ครั้ง/วัน และจำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่างยังคงมีความสุขปกติ คือ จำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อยกว่า 2.18 ครั้ง/วัน

5.1.7 ลักษณะมาตรวัดความสุขบนพื้นฐานเซตวิภังค์ด้านจำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน

จากการศึกษาพบว่าจำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่างไม่มีความสุขเลย คือ การมีจำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนที่มากกว่า 2.7 ครั้ง/วัน และจำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่างยังมีความสุขปกติ คือ จำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนน้อยกว่า 1.12 ครั้ง/วัน

5.2 ข้อจำกัดในการศึกษา

ในการศึกษามาตรวัดความสุขบนพื้นฐานเซตวิภังค์นี้เป็นการศึกษา ที่ใช้แบบสอบถามที่เก็บรวบรวมจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขต อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ 400 ตัวอย่างมีข้อจำกัดในการศึกษา คือ

5.2.1 ข้อจำกัดด้านข้อมูล ผู้วิจัยได้ศึกษาเฉพาะลักษณะมาตรวัดความสุขบนพื้นฐานเซตวิภังค์ของเวลาทำงานเท่านั้น

5.3 ข้อเสนอแนะการศึกษา

5.3.1 เซตวิภังค์สามารถนำไปประยุกต์ด้านอื่นๆ ในทางเศรษฐศาสตร์นอกเหนือจากความสุขเพื่อการวัดข้อมูลที่เป็นเชิงคุณภาพให้เป็นเชิงปริมาณ